

Beretning til Årsmødet 2014 den 21. og 22. august på Hotel Haraldskær

Dette er nummer 11 i rækken af årsmøder i fraktion 4, idet det er 10 år siden, vi afholdt det første årsmøde i Odense i 2004. Når vi fik et årsmøde, var årsagen den, at vi mistede den ene af de to pladser i HST, som vi havde til 2004.

Vi, der allerede var pensionister den gang, var meget vrede og frustrerede over denne halvering af vores repræsentation i HST.

Men der var nogle i foreningens organisationsudvalg, der havde ideer og visioner om at udvide pensionistarbejdet, så det blev mere repræsentativt og en styrkelse af pensionistarbejdet i de lokale kredse.

Amterne skulle nedlægges – og dermed også amtskredsene i DLF – men der ville fortsat være behov for en eller anden form for regionalt fællesskab og samarbejde mellem de enkelte kredse i foreningen.

Efter megen debat skabtes de såkaldte forpligtende kredssamarbejder. Det var ikke nogen nem fødsel. Jeg har før nævnt den heftige debat, som i begyndelsen af årtusindet fandt sted i HST og kredse! - Hvem skulle leve sammen med hvem, og hvordan skulle det samarbejde struktureres?

Efter megen debat skabtes de 11 forpligtende kredssamarbejder, også forkortet til FKS.

I HST og støttet af kongressen besluttede man, at arbejdet i de 11 forpligtende kredssamarbejder skulle udfolde sig i 5 forskellige fora, nemlig:

- et FN forum
- et pædagogisk forum
- et kursusforum
- et arbejdsmiljøforum og
- et pensionistforum

De 4 første fora var ikke ukendte samarbejdsområder i de gamle amtskredse, men pensionistforum var noget nyt i det forpligtende kredssamarbejde, som gjorde det til en pligt at sørge for og tilse, at pensionistarbejdet havde gode betingelser, arbejdsvilkår og økonomi til arbejdet. Samtidig skulle fraktion 4 tildeles et Årsmøde, som til opgave havde ”at samordne og fremføre spørgsmål af interesse for pensionisterne, at tjene som erfarings- og inspirationsforum i relation til det lokale pensionistarbejde”, som der så smukt står i vedtægten.

Det blev pensionistforaenes opgave hvert andet år i lige år at vælge repræsentanter til denne helt nye institution i DLF, Årsmøde for fraktion 4. I begyndelsen var der kun 2

repræsentanter fra hver FKS, men siden – ved en stædig indsats og argumentation i HST - er det blevet til 4 repræsentanter fra hvert af de forpligtende kredssamarbejder.

Vi har netop i maj måned i år - eller sådan deromkring! - gennemført det sjette valg af årsmøderepræsentanter siden 2004. Nogle steder har der været fredsvalg, andre steder kampvalg. Det er fint nok.

Resultater er, at der er 31 genvalgte og 13 nyvalgte årsmøderepræsentanter. Når jeg ser navnene på de nyvalgte, så er det dog for fleres vedkommende nogle, vi har set som suppleanter på flere årsmøder. De har ikke ladet sig skræmme af opgaven!

Jeg synes, resultatet af valget er blevet en fin balance mellem erfaring og fornyelse. Jeg byder gen- som nyvalgte repræsentanter velkommen til arbejdet i samarbejde med mig og de 10 kongresdelegerede. Der er nok at tage fat på.

Igennem de forløbne 10 år har Årsmødet stille og roligt udviklet sig til det repræsentative demokrati og samtaleforum, som det var tiltænkt. Det skyldes ikke mindst den vilje, som årsmøderepræsentanterne har haft for også ud fra dette forum at få pensionistarbejdet i DLF til at fungere.

Arbejdet i de 11 pensionistfora er forskelligt. Det er det også i de 4 andre fora. Det må det nødvendigvis være pga. geografi og traditioner. Også fordi antallet af kredse i de 11 samarbejder spænder fra 5 kredse i Sjælland Syd til 10 kredse i Hovedstaden

Vest. Der er FKS, hvor arbejdet går fint, man samles regelmæssigt – fra to til fire gange om året – forbereder og efterbehandler årsmødet, udveksler ideer til gensidig inspiration – og hygger sig. Det skal der også være plads til!

Det skal dog heller ikke skjules, at der er FKS, hvor det ikke går så godt. Det er nogle steder svært at samle medlemmer fra kredsene til valg og en fælles drøftelse.

Måske kan den ideudveksling, som blev besluttet på sidste årsmøde, og som vi skal afvikle i år, hjælpe lidt på dette. Samtidig må vi erkende, at traditionerne er forskellige, at der er pensionistkredse, der er tilfredse med en årlig skovtur og måske en julefrokost, betalt og arrangeret af kredsstyrelsen. Det er svært at ændre. Man kan trække en hest til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke!

Lad os håbe på et positivt udfald af vores drøftelser! Ikke desto mindre er det vigtigt, at man i alle FKS er sig bevidst, at der er 5 fora, og at man også er forpligtet på pensionistforum!

Medlemstallet

Desværre må jeg endnu en gang fortælle, at medlemstallet blandt de aktive er faldende, og prognoserne for de kommende år ser ikke ud til at ændre på dette!

Lærerlønninger er en stor udgift i kommunerne, og man gør, hvad man kan for at holde antallet af stillinger nede. Godt nok er der et fald i elevtallet, men slet ikke i forhold til faldet i lærerstillinger. Hvad den nye skolereform vil betyde er usikkert. Hvem skal fx varetage den understøttende undervisning? Da det er undervisning, mener DLF, at det skal uddannede lærere, men da pædagoger er billigere end lærere, så er det fristende for skolelederen at bruge en pædagog til dette arbejde. Eller måske en studentervikar, som er endnu billigere!

Mange små skoler nedlægges eller lægges sammen, hvilket også betyder fald i antallet af lærerstillinger. At de mange steder bliver genoprettet som private frie skoler, er godt nok for børnene, men lærerne flytter til Frie Skolers Lærerforening og tabes for DLF. Det er efterhånden ikke så få!

Vi har stadig en meget høj organisationsprocent i DLF, ca. 97, og vores tillidsrepræsentanter på de enkelte skoler gør en stor indsats for, at alle melder sig ind i DLF. Det er én af vores store styrkesider, at foreningen ved TR og AMR på den enkelte skole når langt ud til medlemmerne. En styrke, som det er vigtigt at bevare også under de nuværende forhold.

Så er det jo en ringe trøst, at antallet af pensionister stadig er stigende. Der ventes især en stor tilgang i år pga. skolereformen.

Mange kolleger, som havde planlagt at fortsætte et par år endnu, syntes, at reformen simpelthen var for meget for dem, og har valgt at gå på pension eller efterløn. Jeg kan

fortælle, at i et mindre skolevæsen som Rødovres, med 7 skoler, hvor der sidste år gik 4 på pension/efterløn, da er der i år gået flere end 20. Det kan mærkes i et lille skolevæsen! Forhåbentlig er det ikke så grelt over hele landet!

At jeg så kan berette, at antallet af pensionister er stigende er en trøst, men nok en ringe trøst! Vi har passeret de 20.000 pensionister i år, de fleste tjenestemandspensionister, men der kommer stadig flere overenskomstansatte til. Jeg nævnte sidste år, at vi i gruppen af kongresdelegerede kunne frygte, at OK pensionister ikke i samme grad som tjenestemænd ville blive i foreningen ved pensionering. Jeg har spurgt på medlemskontoret, og foreløbig ser de ikke en sådan tendens. Personligt tror jeg, at et godt og velfungerende pensionistarbejde i den lokale kreds vil fastholde OK pensionister – også selvom de ikke kan trække deres kontingent fra i skat.

Folkeskolereform og inklusion

Nu har reformen fungeret i ca. 2 uger. En reform som alt andet ufortalt var uendelig dårligt forberedt. Udtænkt af økonomer og Djøf'er, uden kontakt til dem, der har viden om og forstand på undervisning. Der er formuleret ideer, tanker og indhold i

den, som er gode nok, men ikke er mange lærere fremmede. Hvilken lærer ved ikke, at pauser og bevægelse er nødvendig pædagogik. Kobling af teori og praksis brugte vi allerede i 70'erne i Rødovre og mange andre steder, uden at vi nødvendigvis slagtede geder!

Det meget anderledes bliver, at elevernes skoledag bliver længere, og at lærerne skal være på skolerne hele deres arbejdstid.

Denne sammenblanding af skolereform og overgreb på lærernes arbejdstidsaftale er utålelig. Politikerne i næsten hele folketinget krævede uden tøven flere undervisningstimer til lærerne for at reformen økonomisk kunne hænge sammen.

Tid til forberedelse og efterbehandling blev totalt ignoreret. Hvor lærere gennem 200 år har stillet hjemmearbejdspladser til rådighed, skal de nu sammen med en eller to andre dele en plads på skolen. Hvor skal alle deres bøger og deres mange andre undervisningsmaterialer være? Kan de finde ro til forberedelse?

Skolelederne har fået en altdominerende rolle, men kan de løse den? De har fået det, som en folketingspolitiker sagde, de skulle have: ”Hals og håndsret over lærerne!” Men er det måden at drive en moderne skole på?

På pensionistkurserne blev det andet HST medlem og jeg mange gange spurgt? ”Hvad gør DLF? På hvilke måder støtter I de aktive medlemmer?”

Det er svært at svare på, for reformen har, som sagt, været umådelig dårligt forberedt. Alt skulle nås på mindre end et år. Når vi stillede spørgsmål til UVM og KL fik vi ingen svar. Uhørt!

Som fagforening skal vi naturligvis forsvare vores medlemmers arbejdstid og arbejdsvilkår. Det forsøger vi. Men skolelederen skal nu være det omdrejende punkt i planlægningen af den enkelte lærers tid til undervisning, forberedelse og andre opgaver. En noget stor opgave for en skoleleder. Mange lærere gik på sommerferie uden en klar arbejdsplan.

Lige inden ferien hørte jeg om en lærer, som **havde** fået en plan, og den var med 31 undervisningslektioner og klasselærerfunktion. Herudover skulle der afsættes tid til teamsamarbejde, gårdvagter og andre opgaver. Sådan!

Foreningen har afholdt ret mange ekstraordinære kredsformandsmøder for at give løbende orientering, og i næste uge er der indkaldt til et nyt møde, hvor et punkt er ”Mission/vision/målsætning og den videre udvikling af foreningens strategi i lyset af L 409. ” Der er mange oplysende udsendelser fra foreningen til alle tillidsmænd. Men usikkerheden **er** stor.

Fra UVM og KL er der ikke kommet mange informationer. Christine Antorini siger: ”Det finder vi ud af undervejs!” – Det vil måske være en fordel for folkeskolen, men nok ikke for landet, at sende hende til Bruxelles. For dér er de i hvert fald forberedte!

Der er mere end 30 kredse, der inden ferien indgik noget, der ligner en samarbejdsbestemmelse med kommunen. Det må ikke hedde en aftale for KL! De er ellers selv ganske flinke til at skrive vejledende breve med forbud på skoleområdet til kommunerne!

Midt i det hele skal vi ikke glemme, at der også er noget, der hedder inklusion, efter at mange børn med særlige behov er flyttet fra specialskoler til almindelige klasser. Ingen tvivl om, at inklusion er en god ide, men der skal massiv støtte til, hvis de børn skal integreres i en normalklasse. Selvom undervisningsministeren så smukt siger, at pengene fra specialundervisningen følger eleven, så er virkeligheden en anden ude i kommunerne og på skolerne. På dette område er der dog stor interesse fra forældrene, og det gælder både forældre til børn med særlige behov og forældre til de andre børn i klassen. Mange steder ser man, at forældre til de velfungerende børn flytter deres børn til privatskoler, hvis der er for mange børn i klassen, der hænger i gardinerne. For mange lærere bliver det en umulig opgave at undervise med så specielle børn i klassen, og de kører ned med stress – eller reagerer uhensigtsmæssig, fordi de er hjælpeløse. Det påvirker i den grad arbejdsmiljøet, og jeg tror, vi får mange af den slags arbejdsmiljøsager i foreningen.

Økonomi

Det faldende medlemstal og konflikten i foråret 2013 har naturligvis haft indflydelse på foreningens økonomi, og i forbindelse med halvårsrapporten blev det meddelt, at der skal spares et tocifret millionbeløb. Det skal ske såvel i sekretariat som på politiske udgifter. Det er besluttet, at det i sekretariat ikke skal ske ved fyringer, men ved naturlig afgang. Stillinger genbesættes så vidt muligt kun i begrænset omfang.

Endnu en gang er i OAU kongressens størrelse og hyppighed, samt HST's størrelse blevet drøftet, da det er fra OAU besparelser på dette område skal fremsættes. For mig er der ingen tvivl om, at HST kan have mindre end 25 medlemmer, og at man godt kan leve med kongres hvert andet år. Andre fagforbund har mindre styrelser og har kongresser hvert andet eller tredje år. Jeg tror **ikke**, det vil betyde et demokratisk underskud, sådan som nogle mener det.

Anders Bondo har meddelt, at regnskaber og budgetter skal gennemgås med tættekam, og at vi alle sammen skal være ansvarlige og se, hvor der kan spares, uden at det går ud over kvaliteten.

Hvordan det kommer til at berøre fraktion 4, er jeg spændt på. I HST vil jeg naturligvis lytte og forsvare vores område. Ingen, der kender mig, er vel i tvivl om, at jeg gennem flere år har satset på et femte seniorkursus - også i ulige år! Jeg har sluttet mange indlæg med udtalelsen: "For øvrigt mener jeg, at fraktion 4 skal have 5

seniorkurser hvert år!” Det mener jeg stadig, at vores medlemstal og kontingentbetaling berettiger til. Men min drøm ligger måske lidt længere ude i fremtiden, end jeg havde drømt om inden konflikten!

Min plads i HST og udvalg vil jeg forsvare til det yderste, og det samme gælder 75 års reglen. Men først og fremmest vil jeg lytte og tage bestik ud fra de forslag og argumenter, der kommer i HST.

OK 15

Hvad pensionen angår, så fik vi ved OK 13 en lønstigning i 2013 på 0,82 %. Den var desværre spist op i en udmøntning fra reguleringsordningen på 0,82 %, altså penge vi ”skyldte” i forhold til lønstigningerne på det private arbejdsmarked. Sidste år ”trøstede” jeg vist med, at der 1. april 2014 ville være en generel lønstigning på 0,80 % og **måske** en forventet udmøntning fra reguleringsordningen på måske 0,30 %. Sådan blev det ikke, det blev kun til måske, måske! Væksten og stigningen på det private arbejdsmarked gav igen et minus i reguleringsordningen. Denne gang på 0,39 %. Så det blev kun til en lønstigning på 0,41 %, og det rækker jo hverken til ny bil eller jordomrejse!

Hvad OK 15 angår, så er den ved at være færdigbehandlet i kredsene, og kongressen skal tage endelig stilling i september. Vigtigst for os som tjenestemandspensionister er, at kravet om generelle procentvise lønstigninger og reguleringsordningen

fastholdes. Disse to krav er foreningens hovedkrav, og dem har jeg støttet i LC FU. For os som pensionister er det vigtigt, at så lidt, for ikke at sige intet, bliver lagt ud til lokale løndelev, for dem får vi ikke noget af i tjenestemandspensionen. Det er også foreningens politik, men vores modpart vil helst have så meget som muligt lagt ud til lokale løndelev, og reguleringsordningen vil de helst have afskaffet og nok gå efter i forhandlingerne i OK 15.

Vi skal ikke satse på de store lønstigninger ved OK 15, og det er tvivlsomt om reallønnen kan bevares. Vi så, hvordan det gik på det private område. - Herunder vil jeg forsøge at besvare spørgsmål 2 fra Hovedstaden Øst, som I har fået udsendt.

Jeg mener ikke, der gennem de sidste to overenskomster, OK 11 og OK 13 er sket udhuling af vores pensioner. Vi har stort set fået de samme procentvise stigninger som de aktive. Det var noget andet i OK 08, hvor de aktive fik 12,8 %, og vi fik 9,2%. Da stemte jeg også imod som ganske ny i HST. Hvad mener I i dag? Hele 9,2%. Det var tider! Beskæftigelsesfradraget er en lov vedtaget i Folketinget, som vi ikke kan inddrage i pensionsforhandlinger.

Folkeskolen

Om bladet Folkeskolen vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er et spændende og velredigeret blad. Jeg læser det med interesse. På alle seniorkurser spørger jeg til, om

man læser Folkeskolen regelmæssigt, og det gør de fleste. Færre læser folkeskolen.dk, altså netudgaven. Her står der til gengæld meget mere og meget mere aktuelt stof, fordi den dagligt redigeres. Den skulle I kaste jer over, hvis I ikke allerede gør det.

Når vi kommer til ønsket fra Hovedstaden Øst om spalteplads i Folkeskolen, så har vi flere gange tidligere drøftet det på årsmøder. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre, da Folkeskolen er et frit og uafhængigt blad med en selvstændig redaktion, som udvælger det stof, som skal i bladet. Det er en såkaldt fri presse, og det ønsker både HST og kongres, at det fortsat skal være. Man kan skrive læserbreve til Folkeskolen, som de næsten altid optager.

De eneste, der har en spalteplads i Folkeskolen, er DLF i spalten ”DLF mener”

Der er heller ingen af de øvrige fraktioner i foreningen, som har adgang til spalteplads i bladet Folkeskolen. Hverken skolelederne, børnehaveklasselederne eller Lærerstuderendes Landskreds. Naturligvis ikke.

Seniorkurser og Nordisk Pensionisttræf

I år var det et af de gode år med 5 seniorkurser. Man må sige, at der også er behov for dem, for der var mere end 1400 ansøgninger. Jeg tør ikke tænke på næste år. På alle fem kurser var der ca. 90 deltagere. Det er mange, men Lotte Nielsen på kursuskontoret og jeg besluttede, at tage så mange som muligt med. Så er det

ærgeligt, at enkelte bliver væk uden at melde afbud til Lotte eller kursusstedet. Der er altid 6 på venteliste, og de er klar til at rykke ud med kort varsel.

Alle kurser var vellykkede, selvom der også er nogle, der er utilfredse med noget. Lærere kan være meget detaljerede!

Det var igen ”Politik og Christiansborg” på Frederiksdal sidst i juni med Ritt Bjerregaard, Kaare R. Skou og Asger Baunsbak- Jensen – den sidste på afbud. På Gl. Avernæs ”Film” med Rumle Hammerich og megen varme, samt ”Øl og lokalhistorie”. Og to aftener udendørs med jazzmusik, mens solen gik ned og månen op. Uforglemmeligt!

På Skarrildhus var det igen ”Sang, musik og livsglæde” og ”Kunst og kultur”. På alle kurser var vejret strålende, og så er vores ejendomme de skønneste steder i Danmark. Jeg er så glad for, at Dan Løwe, Niels Munkholm og Niels Chr. Sauer som HST medlemmer deltog i kurserne ud over oplægget den første dag. Det var både de og medlemmerne også glade for.

Jeg ved ikke, om det er, fordi jeg er ved at blive gammel, men det er hårdt 2 uger i træk at være på, fra man viser sig i spisesalen om morgenen, til man tørner ind mellem kl. 11 eller 12.

Derfor er jeg også så glad for at have én af de kongresdelegerede med som hjælper. Ellers klarede jeg det ikke. Stor TAK til Keld, Viggo, Gitte, Leif og Lis for jeres hjælp. Den er uundværlig.

Jeg så flere af jer på kurser i år. Kom gerne med jeres kommentarer.

Næste år er det besluttet, at ”Sang, musik og livsglæde” falder ud, da vi kun har 4 kurser, desværre. De andre 4 gentages. Herefter skal vi nok finde et nyt emne.

Nordisk Pensionisttræf gik i år til Trondheim. Alle, der havde søgt, kom med. Programmet var flot lagt, men der var små fejltrin. Men på trods af det havde vi en god tur. Lidt spøjst var det jo, at Norge fejrede sin 200 års befrielse fra Danmark. Det drillede jeg lidt godmodigt med i takketalen!

Næste års Nordisk Pensionisttræf er i Island den 22.- 26. juni i Selfoss, 50 km sydøst for Reykjavik. Vi skal både på Thingvallir, i varme bade og ud på Vestmannaøerne. Det bliver spændende. Kig i Folkeskolen sidst i februar, samtidig med seniorkurserne.

Kongres

Den 2. og 3. september er der kongres i København, en såkaldt lille kongres, primært rettet mod OK 15, men der er naturligvis også andet på dagsordenen, så som ”Videreudvikling af foreningens strategi i lyset af Lov 409” og ”Implementering af folkeskolereformen”.

LL er her på det sidste også kommet med et punkt: Danmarks Lærerforenings læreruddannelsespolitik. Bag dette ligger en differens mellem DLF's ønske om en 5-årig læreruddannelse på universitets/kandidatniveau og LL's ønske om en 4-årig på bachelorniveau.

De kongresdelegerede og jeg holder kongresforberedende møde på Sixtus sidst i næste uge og arbejder med dagsorden og de kommentarer, der kommer fra HST mødet først i næste uge. Det er en travl tid!

Som noget af det sidste vil jeg gerne sige, at jeg er glad for at komme ud i landet til kredse og FKS., selvom det kan være svært at finde plads i kalenderen. Det giver mig indsigt i, hvor forskelligt man arbejder i pensionistarbejdet, men det er alle steder med et ønske om at lave et godt fagligt og socialt arbejde for medlemmerne. Så kald bare på mig, jeg kommer gerne. I år er turen gået fra Aalborg i nord til Bornholm i øst med mange steder ind imellem!

Det er spændende at være fraktion 4's repræsentant i HST, men det er også hårdt arbejde og undertiden en ensom post. Jeg har heldigvis et godt og opmuntrende bagland derhjemme, men jeg holdt ikke til det, hvis ikke jeg som medarbejdere, vejledere og kritikere havde de kongresdelegerede, og også mødet med jer som årsmøderepræsentanter og kollegerne ude i landet og på seniorkurserne. Mange steder får jeg støtte og opbakning, og det giver inspiration, energi og lyst til at fortsætte kampen.

Jeg vil gentage, hvad jeg sluttede med sidste år, nemlig linjen fra foreningssangen:

”Der hvor menneskets værd bli’r forsvaret, der må vi være med!”

Det gælder også medlemmerne i fraktion 4.

Herefter overgiver jeg min beretning til årsmødets behandling!